

Khói Hương

Mai sau còn dấu chân người
Về thăm ta giữa đất trời cỏ sơ?
Nồng nàn bụi phấn hương xưa
Ta quên chứng giám em vừa thấp nhang!

Bước Chân

Mỗi bước chân đi, huyết tới gân
Người trăm năm níu mộng trăm năm
Mới ngày mẹ dắt tay lần cửa
Cửa hẹp trần gian khép lại dần!

Thời Điểm Qua Năm

Năm nghe chuông, trống đổ hồi
Xòe tay tính đốt, ngâm ngùi tuổi hoa
Mai này ai ghé thăm ta
Có chẳng người đáp xe ma qua đường.

Lang Thang Chiều Nghĩa Trang

Chiều không cả bóng hoàng hôn
Lấy đâu chốn để con buồn dung thân?
Cỏ khâu mấy nắm xa gần
Chân dừng, ngó sững mấy phần mộ bia.

Di Ngôn

Cánh cửa trần gian khép lại rồi
Sâu tôi sẽ lấp, hãy chia vui.
Điều tang chớ đọc - lời gian dối
Dưới huyết sâu tôi sẽ bật cười!

VƯƠNG ĐỨC LỆ